

Η συνολική συστημική κρίση δεν αφήνει περιθώρια παρερμηνειών: Η αναδιάρθρωση των σχέσεων εκμετάλλευσης και καταπίεσης σε βάρος των από τα κάτω αυτού του κόσμου συνεπάγεται την επίταση της φτώχειας και της εξαθλίωσης, την εντατικοποίηση των όρων εργασίας, την όξυνση του ελέγχου και της καταστολής, την καταστροφή ολόκληρων περιοχών και τον ξεριζωμό. Η ζοφερή κατάσταση που έχει διαμορφωθεί σε μια σειρά από χώρες της Μέσης Ανατολής, της Ασίας και της βόρειας Αφρικής - ήδη από την περίοδο της αποικιοκρατίας- έχει ως συνέπεια, καθημερινά, τεράστια ρεύματα προσφύγων και μεταναστών να προσεγγίζουν τα ευρωπαϊκά σύνορα.

Για τον καπιταλισμό η ένταση της ληλασίας και της εκμετάλλευσης και η συνεχής του επέκταση για την αύξηση των κερδών του αποτελεί προαπαιτούμενο για την αναπαραγωγή και τη διαιώνισή του. Η καπιταλιστική αναδιάρθρωση, που συντελείται προς την κατεύθυνση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού μέσα από την επιβολή και τη μονιμοποίηση ενός καθεστώτος έκτακτης ανάγκης για τον έλεγχο και την καταστολή όσων κάθε φορά στοχοποιούνται ως εσωτερικός εχθρός, σηματοδοτεί και την όξυνση των ενδοκαπιταλιστικών ανταγωνισμών καθώς τα ισχυρά μπλοκ εξουσίας επιχειρούν να ξαναορίσουν τους παγκόσμιους συσχετισμούς δύναμης. Τα αποτελέσματα της παραπάνω συνθήκης γίνονται αντιληπτά, με ιδιαίτερα οξύ τρόπο για τους από τα κάτω, από την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στην περιφέρεια του αναπτυσσόμενου καπιταλιστικού κόσμου. Η ληλασία και η εκμετάλλευση των φυσικών πόρων και των κοινωνιών των περιοχών αυτών από τα ισχυρά καπιταλιστικά κράτη του κέντρου δημιουργεί μια πραγματικότητα την οποία συνθέτουν πολεμικές και οικονομικές συγκρούσεις, παρέμβαση στη διαμόρφωση του πολιτικού σκηνικού, υποδαύιση θρησκευτικών φανατισμών ανάλογα με τα εκάστοτε συμφέροντά τους. Που συνεπάγονται φτώχεια, εξαθλίωση, τεράστια κοινωνική ανισότητα, ισοπέδωση ολόκληρων πόλεων και χωριών, εκατομμύρια νεκρούς και εκτοπισμένους. Έτσι εκατομμύρια άνθρωποι είτε για να σωθούν από τις βόμβες, είτε από την καταπίεση, είτε από την οικονομική ανέχεια και την εξαθλίωση που τους επιβάλλεται παίρνουν το δρόμο της προσφυγιάς αναζητώντας ένα καλύτερο αύριο στα ευρωπαϊκά εδάφη.

Η ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής αποτελεί το πεδίο εκδήλωσης μιας ακόμα ενδοκαπιταλιστικής σύγκρουσης συμφερόντων τόσο για το γεωστρατηγικό έλεγχο της περιοχής όσο και για τον έλεγχο και την εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της. Τα ισχυρά κράτη και οι διακρατικοί τους μηχανισμοί (ΝΑΤΟ, ΕΕ κ.α.) ληλατούν και καταστρέφουν ολόκληρη την περιοχή μέσω οικονομικών και στρατιωτικών επεμβάσεων, στηρίζουν, ενισχύουν ή ανατρέπουν καθεστώτα και ταυτόχρονα προμοδοτούν και εξοπλίζουν εξουσιαστικούς μηχανισμούς, όπως οι φονταμενταλιστές του ISIS επενδύοντας στους θρησκευτικούς φανατισμούς. Το τελευταίο διάστημα η περιοχή της Συρίας συμπυκνώνει όλα τα παραπάνω. Βλέπουμε λοιπόν μια σειρά από ισχυρές καπιταλιστικές χώρες να έχουν πάρει θέση μάχης προκειμένου να εξυπηρετήσουν τους σχεδιασμούς τους. Οι ΗΠΑ, η Γαλλία, η Γερμανία καθώς και η Ρωσία αναλόγως των συμφερόντων τους διαμορφώνουν τη στρατηγική τους και προωθούν τις συμμαχίες τους με τα υπόλοιπα κράτη της περιοχής στηρίζοντας τις διάφορες αντιμαχόμενες δυνάμεις. Είχε προηγηθεί λίγους μήνες πριν η Ουκρανία όπου το νατοϊκό στρατόπεδο υποστήριξε και θεμελίωσε ένα φασιστικό καθεστώς για να προωθήσει τα συμφέροντά του, στο πλαίσιο ανταγωνισμού του με τη Ρωσία.

Μέσα σε αυτό το πλέγμα συγκρούσεων και διαρκούς ρευστότητας των γεωπολιτικών συσχετισμών το ελληνικό κράτος επιχειρεί να εκμεταλλευτεί όσο μπορεί τις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται. Προσπαθεί και αυτό με τη σειρά του να παίξει το χαρτί της γεωπολιτικής θέσης της Ελλάδας προκειμένου να βελτιώσει τη θέση του μέσα σε συνθήκες έντασης των ενδοκαπιταλιστικών ανταγωνισμών και προωθεί ταυτόχρονα στο εσωτερικό του την επιβολή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Από την

μια αποσιωπάται η συμμετοχή του ελληνικού κράτους στους διακρατικούς μηχανισμούς που λεηλατούν ολόκληρες περιοχές και ευθύνονται για το θάνατο και τον ξεριζωμό εκατομμυρίων ανθρώπων και από την άλλη οι κυβερνώντες χύνουν κροκοδείλια δάκρυα μπροστά στις κάμερες και μιλούν για φιλανθρωπία, ενώ οι ΜΚΟ κερδοσκοπούν στήνοντας φιλανθρωπικές επιχειρήσεις. Τα ΜΜΕ βγάζουν συγκινητικές ιστορίες για τους πρόσφυγες την ίδια στιγμή που προωθούν το ρατσισμό, την ισλαμοφοβία και σιγοντάρουν τα φασιστικά και τα νεοναζιστικά μορφώματα.

Στα σύνορα της Ευρώπης-Φρούριο λαμβάνει χώρα η δεύτερη πράξη του πολέμου. Στρατός, τείχη, ναρκοπέδια, πολεμικά πλοία έχουν στηθεί προκειμένου να εμποδίσουν τον τεράστιο όγκο ανθρώπων. Συμβούλια συγκαλούνται για τη διαχείριση της κατάστασης, δίνονται ακόμα περισσότερα χρήματα για την Frontex, νέοι φράχτες χτίζονται για να ανακόψουν τις προσφυγικές και μεταναστευτικές ροές. Ο ευρωπαϊκός νότος μετατρέπεται σε ένα μεγάλο στρατόπεδο συγκέντρωσης, τις επονομαζόμενες «ζώνες αναμονής» στις οποίες στοιβάζονται και εγκλωβίζονται εκατομμύρια άνθρωποι. Επιπρόσθετα, η απόφαση κάθε κράτους να ανοίγει και να κλείνει τα σύνορά του δυσχεραίνει ακόμα περισσότερο το μακρύ και δύσκολο δρόμο της ξενιτιάς. Κι όσοι τελικά καταφέρουν να επιβιώσουν βρίσκονται υπό το καθεστώς του φόβου της απέλασης και προστίθενται στις στρατιές του φθηνού εργατικού δυναμικού των ευρωπαϊκών χωρών.

Απέναντι στους σχεδιασμούς κρατών και καπιταλιστών για το πώς θα ανακόψουν ή θα διαχειριστούν προς όφελός τους τις μεταναστευτικές και προσφυγικές ροές έχει αναπτυχθεί ένα ισχυρό κοινωνικό ρεύμα για άμεση βοήθεια των εκατομμυρίων προσφύγων και μεταναστών που καταφθάνουν. Ενάντια στον κοινωνικό κανιβαλισμό που προωθείται από τα πάνω, εκδηλώνονται έμπρακτες χειρονομίες αλληλοβοήθειας και αλληλεγγύης, από συλλογή ειδών πρώτης ανάγκης μέχρι καταλήψεις στέγης και οι οποίες αυτή τη στιγμή είναι πραγματικά απαραίτητες για την επιβίωση αυτών των ανθρώπων. Είναι απαραίτητη η σύνδεση των παραπάνω ενεργειών και η ένταξή τους στον ευρύτερο αγώνα ενάντια στο κράτος και τον καπιταλισμό, που αποτελούν τη γενεσιουργό αιτία του ξεριζωμού. Πρέπει η κοινωνική αυτή προσφορά βοήθειας να γίνει συνειδητή πράξη ταξικής αλληλεγγύης. Όλοι οι από τα κάτω αυτού του κόσμου δεχόμαστε επίθεση, είτε βρισκόμαστε ανάμεσα στα πυρά, είτε στη μισθωτή σκλαβιά, αποτελούμε την εκμεταλλεζόμενη και καταπιεζόμενη τάξη. Από κοινού λοιπόν πρέπει να παλέψουμε ενάντια στα σύνορα και στους επίπλαστους διαχωρισμούς που μας επιβάλλει η κυριαρχία, να προτάξουμε τη διεθνιστική και ταξική αλληλεγγύη, να αγωνιστούμε ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Από την πλευρά μας ως αναρχικοί επιχειρούμε να οξύνουμε τον αγώνα για έναν κόσμο χωρίς κράτη, χαρτιά, σύνορα και εκμετάλλευση. Προτάσσουμε και προχωράμε στο δρόμο της αλληλεγγύης μεταξύ όλων των καταπιεσμένων. Χτίζουμε σχέσεις και δομές που προωθούν το όραμα για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας.

Να γκρεμίσουμε τους φράχτες και να σβήσουμε τις συνοριογραμμές

Να ανατρέψουμε τον κόσμο του θανάτου, της λεηλασίας και των ανισοτήτων

Να οικοδομήσουμε ένα κόσμο ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης

Κοινοί αγώνες όλων των εκμεταλλεζόμενων και καταπιεσμένων

Για έναν κόσμο χωρίς σύνορα και κράτη, χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

Οκτώβρης 2015